

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 71 0 P 175179 15 Rev
Banjaluka: 3.3.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Biljane Tomić, kao predsjednika vijeća, te Senada Tice i Tanje Bundalo, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice L.B. iz B., sa boravištem na adresi V. 7100, D., koju zastupa punomoćnik G.B., advokat iz B., ..., protiv tuženog A. B. iz B., sa boravištem na adresi N., Š., kog zastupa punomoćnik R.J., advokat iz G., ..., radi razvoda braka i povjeravanja i izdržavanja malodobnog djeteta, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 175179 15 Gž od 8.7.2015. godine, na sjednici održanoj 3.3.2016. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 175179 13 P od 1.12.2014. godine, razveden je brak zaključen između tužiteljice L.B. rođene G., kćeri S. i S., rođene ... godine u B., sa boravištem u V. D. i tuženog A.B., sina E. i Z., rođenog ... godine, sa boravištem u N., Š., zaključen dana 24.7.2010. godine u B. i upisan u Matičnu knjigu vjenčanih koja se vodi za matično područje B., pod rednim brojem 390 za 2010. godinu.

Zajedničko dijete parničnih stranaka, malodobna H.B. rođena ... godine u K., D., povjerava se na čuvanje, brigu i vaspitanje majci i zakonskoj zastupnici L.B.

Obavezan je tuženi da na ime doprinosa za izdržavanje malodobne H.B. mjesečno plaća iznos od 3.000,00 švedskih kruna počev od 28.8.2013. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa dok za to budu postojali zakonski uslovi ili do drugačije odluke suda, s tim što je dospjele neisplaćene obroke dužan platiti odjednom, a dospijevajuće svakog prvog, a najkasnije do desetog u mjesecu, na račun majke i zakonskog zastupnika L.B.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 175179 15 Gž od 8.7.2015. godine, žalba tuženog je odbijena i prvostepena presuda potvrđena u dijelu u kome je odlučeno o povjeravanju i izdržavanju zajedničkog malodobnog djeteta.

U žalbom nepobijanom dijelu (odluka o razvodu braka i o troškovima postupka), prvostepena presuda je ostala neizmjenjena.

Tuženi revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka, sa prijedlogom da se revizija usvoji i pobijana odluka ukine, a predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Tužiteljica u odgovoru predlaže da se revizija odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužiteljice da se odluči o razvodu braka parničnih stranaka i o povjeravanju i izdržavanju zajedničkog malodobnog djeteta.

Tuženi u činjeničnim navodima revizije ističe povredu odredabe parničnog postupka u vezi sa prigovorom mjesne nadležnosti.

Tuženi je u odgovoru na tužbu istakao prigovor mjesne nadležnosti, navodeći da parnične stranke nisu imale posljednje zajedničko prebivalište na području Grada B., te da shodno tome prvostepeni sud nije mjesno nadležan da postupa po tužbi.

Prvostepeni sud je odbio istaknuti prigovor mjesne nadležnosti, cijeneći da iz izvedenih dokaza (izvod iz MKV i uvjerenja MUP RS o prijavi prebivališta) proizilazi da su parnične stranke imale prebivalište u B., „iako ne na istim adresama“.

Odlučujući o žalbi tuženog, drugostepeni sud nalazi da se jezičkim tumačenjem sintagme „posljednje zajedničko prebivalište“, može zaključiti da se radi o posljednjoj istoj adresi, ali da objektivno tumačenje znači posljednje zajedničko prebivalište u sjedištu nadležnog suda. Kako su obe stranke, po ocjeni drugostepenog suda, imale posljednje prebivalište u B. gdje su zajednički kupili stan u Ulici ... (ugovor broj: OPU-1455/2011 od 26.9.2011. godine), drugostepeni sud cijeni da je prigovor mjesne nadležnosti pravilno odbijen.

Drugostepena odluka je pravilna.

Odredba člana 61. stav 1. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj: 43/82 i 72/82), utvrđuje kriterijume o pomoćnoj elektivnoj nadležnosti suda Bosne i Hercegovine u bračnim sporovima. U konkretnoj situaciji, što potvrđuju priložena uvjerenja o državljanstvu, obe parnične stranke su državljani Bosne i Hercegovine, zbog čega postoji nadležnost domaćeg suda bez obzira na to gdje stranke imaju prebivalište (član 61. stav 1. tačka 1.).

Odredbom člana 19. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13-u daljem tekstu: ZPP), propisano je da se sud može povodom prigovora tuženog oglasiti mjesno nenadležnim ako je prigovor podnjet najkasnije u odgovoru na tužbu. Tuženi je blagovremeno istakao prigovor mjesne nadležnosti.

Odredbom člana 35. ZPP, propisano je da je za suđenje u sporovima radi utvrđivanja postojanja ili nepostojanja braka, poništenja braka ili razvoda braka, pored suda opšte mjesne nadležnosti nadležan i sud na čijem području su bračni supružnici imali posljednje zajedničko prebivalište.

Odredbom člana 209. stav 1. ZPP, propisano je da povreda odredaba parničnog postupka postoji ako sud u toku postupka nije primjenio ili je nepravilno primjenio koju odredbu ovog zakona, a to je bilo od uticaja na donošenje zakonite i pravilne odluke.

U stavu 2. člana 209. ZPP, taksativno su nabrojane povrede koje su uvijek od uticaja na donošenje zakonite i pravilne odluke, a među tim povredama nije i povreda pravila o mjesnoj nadležnosti.

Kada se posebno cijeni da se u izjavljenoj reviziji, u dijelu odluke koji se tiče povjeravanja i izdržavanja zajedničkog malodobnog djeteta, konkretno ne ukazuje na postojanje drugih povreda zakona ili postupka koje bi bile od uticaja na pravilnost odluke, sama po sebi, povreda pravila o mjesnoj nadležnosti ne pogoršava položaj stranaka u odnosu na jamstva za zakonito i pravilno rješavanje spora, jer im sudi sud iste vrste i istog stepena, a ta povreda može se odraziti samo na troškove postupka jedne ili obje stranke. Iz tog razloga, u stadijumu vanrednih pravnih lijekova, kakav je pravni lijek revizija,

nepravilna odluka o mjesnoj nenadležnosti nije razlog za reviziju, odnosno ona sama za sebe nije od uticaja na zakonitost i pravilnost odluke.

Odluka Okružnog suda u Svea na koju revizija ukazuje (O 9604 – 14 od 27.1.2015. godine) odnosi se na ostvarenje prava na viđenje tuženog i malodobnog djeteta, a ne na njegovo povjeravanje i izdržavanje. Obzirom da ova odluka nije prethodno priznata od strane domaćih sudova, ona kao takva ne proizvodi pravne posljedice u pravnom sistemu RS. Iz tog razloga se ne može prihvatiti prigovor da je tuženi obavezan da plaća „dvostruko izdržavanje“. Sve ako i kad sud u Š. donese posebnu odluku o izdržavanju zajedničkog malodobnog djeteta, tuženi će moći isticati da je po pravosnažnoj presudi suda u Bosni i Hercegovini izvršavao obavezu izdržavanja. Time će moći dokazivati za koji period i u kom iznosu je tu obavezu ispunjavao i, u zavisnosti od sadržaja inostrane odluke, prigovarati dijelu ispunjenja.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, niti ima nedostataka u donošenju pobijane odluke na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Zato je reviziju tuženog valjalo odbiti temeljem odredbe člana 248. u vezi sa odredbom člana 456. a) ZPP.

Predsjednik vijeća:
Biljana Tomić

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić